

nalagati, morali bi mesto psovati, kmetu povedati: Zapodite hofrata Ploja v kraj in izvolite na njegovo mesto svojim zastopnikom g. Orniga ker, če bi bil Ornig zastopnik ptujskih kmetov, potem bi še desetkrat bolj delal in uspehe dosegel, kakor pa sedaj kot mestni župan.

Vojna v Južni Afriki.

Iz bojišča prihajajo vedno resnejše vesti. Poroča se, da se Angležem sedaj najhuje godi, ker se Buri ne le krepko branijo, ampak začeli so Angleže sami napadati, ter jih v par bitkah potolkli in jim topove pobrali. Angleški tepeni polkovnik Dixon poroča: V bitki pri Vlaktefonteinu je bilo 1450 Angležev s 7 topovi. Čete so se umikale proti Vlaktefonteinu, ko je začel skriti sovražnik nanadoma streljati na zadnje čete. Te so imele 530 mož in 2 topa. Buri so se najprej polastili topov, a potem so dobili Angleži pomoč, ter so pregnali sovražnike. Angleži so imeli 6 častnikov in 51 mož ubitih, 6 častnikov in 155 mož ranjenih, 1 častnika in 7 mož so Buri ujeli. Buri so izgubili 41 mož, — Med 25. aprilom in 2. majem pa se vršila blizu Pretorije še druga, za Angleže nesrečna bitka, o kateri se je izvedelo natančno šele sedaj. Angleže sta zmagala Beyers in Breitenbach, ujela 600 mož in vzela 6 topov. Tudi v Zwartkopsu so bili tepeni Angleži.

Nek časnik piše: Zadnji „pepel vojne.“ kakor imenujejo optimisti, je iznova vzplamtel v strašen požar. Kitchener, to je angleške vojske poveljnik je tega brezuspešnega bojevanja sit. On pravi, da se mu najpošlje toliko novega sposobnega vojaštva, da zamore hitro narediti konec vojni ali pa da se pusti Burom popolna neodvisnost, ker tega cincanja je že do grla sit, zlasti radi tega, ker sprevidi, da s svojimi bolnimi in nepokornimi četami junaškim za svobodo in domovino se borečim Burom ne more biti kos, marveč da utegne istim danes ali jutri podleči. Ker pa angleška vlada prvi zahtevi ne more ugoditi, ker vo-

jaštva nima, drugi pa noče, ker jej brani sebičradi tega utegne Kitchenerja kmalu nadomeščati novi vrhovni poveljnik. Preko Kapa se poroča, da v gorovju Zuur zbranih mnogo burskih čet, ki se organizujejo in vežbajo.

Listi se sedaj najbolj zanimajo za namen, ki ima poset gospe Botha, ki je prišla 12. t. m. h. kemu predsedniku Krügerju u Haag. „Daily Express“ trdi, da prinese gospa seboj načrte svojega soglasja za splošno kapitulacijo Burom. Gospejin spremljevalnik Fischer pa je izjavil nekemu dopisniku, da pride gospa Botha radi svojega zdravja, in pooblastil in docela privatno. Vendar bo delala go pri Krügerju na to, da se sklene mir čim preje. Čas „W. Dispatch“ pa ve celo, da sta sklenila Kitchener in Botha predzadnjo sredo v Standertonu pogajanjih provizoren mir. Gospa Botha je bila Chamberlainu, Robertsu in vojnem ministru. Tu Milnerjem se snide. Prorokuje se torej, da se v bližnjem času sklene mir.

Razne stvari.

Lastno hčer zadavil, sežgal in njeno meso jedel. — Vojna sodba dne 11. maja proti morilcema, zakonodajalcema Franc in Marija Bratuša iz Majšperga pri Ptuj. nesla je strašanske, mozegpretresujoče zločinstvo dan. Sedaj živeti svet v Avstriji kaj tako grozovito še ni doživel. Zaradi pomankanja prostora, ni mogoče o tem, več kot zverinskem dejanju vse drobnosti navesti. — Kar se obtožbe proti tem zločincema tiče, smo že v eni prejšnjih številkih deloma pojasnili. — Zatoženec viničar Franc Bratuš je star 40, njegova žena Marija 50 let. Iz tega zakona rodili so se trije otroci, od katerih starejša hčer Marija Bratuša, rojena 24. maja 1888. leta, je bila žrtenjenega zločina. Ta deklica je v svoji, pa otročji nerazsodnosti lanske leto na velikonočni deljek v nekem votlem kostanjevem drevesu s Marije Mencinger zakurila ogenj, vsled katerega je

Zatoraj mislim, da je moja dolžnost, vam, ljubi kmetje in prijatelji svoje misli o konsumnem društvu razložiti in vas srčno svariti, kajti nevarnost je velika. Nekatera konsumna društva so že konkurs napravila, prišla na kant ali na boben, druga pa še gotovo zadene ista usoda.

Veseli so le tisti udje konsumnih društev, ki nič nimajo. Pa gorje premožnim posestnikom, ki so zdaj udje, kajti oni morajo biti za slabe plačnike porok, in to ne samo s svojo stopnino po 10, 5 ali 2 goldinarja, ampak s celim svojim premoženjem morajo eden za drugega dobro stati.

Nesramno je, da niso tisti, ki so ljudi v konsumno društvo lovili, nikoli pojasnili grozovite dolžnosti in nevarnosti, v katero se podajo udje. Ljudje so se dali pregovoriti in so bili tako zmešani, kakor da bi otnili dobili, drugače ne bi bilo mogoče, da bi si zavoljo drugih nalagali tako velike dolžnosti in odgovornosti, ko na tak način lahko spravijo svojo rodovino ob vse

premoženje. — Zakaj pa si take skrbi brez potrebe za druge nakopati?

Gotovo je, da se kmetu slabo godi, a ravno to se ne sme podati v tako nevarna podjetja, lažno verno verjeti take prazne obljube, da se bo plačila ki stane 20 krajcarjev dobilo pri konsumnem društvu po 8 krajcarjev, sol za 2 krajcarja ceneje, namreč 9 krajcarjev in da se mu bo konec leta izplačalo dobička 20 do 30 goldinarjev.

Dosihmal še ni nobeden toliko krajcarjev pri konsumnem društvu videl, kolikor so mu obetali goldinarjev. Nekateri so bogastvo pričakovali in mislili, bo denar pri okni priletel, ali — žali Bog — gubali so se!

Te obljube so se le storile, da bi ljudi k sebi privabili, zdaj pa vsakega greva, da je pristopil, že udje večidel izstopajo. Navadno kupijo za 10 goldinarjev blaga, za toliko, kolikor so vstopili